

1

Ik wou dat ik een vriendje had. Ik wou dat hij in mijn kast zat. Dan kon ik hem tevoorschijn halen wanneer ik maar wilde.

Hij zou naar me kijken alsof ik mooi ben. Zwijgend. Hij zou zijn leren jack uittrekken en zijn witte spijkerbroek. Hij zou mij ook uitkleden en dan zou hij fluisteren: 'Tessa, ik hou van je. Ik hou verdomme echt van je. Wat ben je mooi.'

Ik ga rechtop zitten en doe het lampje boven mijn bed aan.

Op de muur achter me schrijf ik: 'Ik wil een jongen bovenop me voelen.'

Dan ga ik weer liggen en kijk naar de lucht. Die is rood en grijs.

Het is zaterdagavond. Papa en mijn broer Cal gaan zo eten bij de tv, met een bord op schoot. Papa is nu worstjes aan het bakken.

Ik hoor dat Cal de trap op komt. Hij komt vragen of ik iets wil eten.

'Nee', zeg ik.

'Wat moet ik dan tegen papa zeggen?', vraagt Cal.

'Dat ik een jong olifantje wil', antwoord ik.

Cal lacht. 'Ik zal je missen', zegt hij.

2

Zoey komt gewoon binnen; ze klopt niet eens.

Ze kijkt me vreemd aan.

‘Waar ben jij mee bezig?’, vraagt ze.

‘Hoezo?’

‘Kom je helemaal niet meer beneden?’

‘Heeft mijn vader je gebeld?’

‘Heb je pijn?’

‘Nee.’

Zoey doet haar jas uit. Ze heeft een kort, rood jurkje aan.

‘Ga je uit?’, vraag ik.

Ze haalt haar schouders op.

‘Wat heb je op de muur geschreven?’, vraagt ze.

Ze komt dichterbij en leest mijn tekst een paar keer.

‘Ik denk dat je vader verwacht dat je een pony wil’, zegt ze dan. ‘Of een tripje naar Disneyland. Geen seks met een vriendje.’

We lachen. Heel lang en heel hard.

Lachen met Zoey, dat doe ik het liefst. Dat zal ik het meest missen.

En ademen. En praten. En taart. En vissen. Ik hou van vissen.

‘Help me, Zoey’, zeg ik.

Zoey kijkt verbaasd. ‘Waarmee?’, vraagt ze.

‘Ik heb een lijst,’ zeg ik, ‘en jij moet ervoor zorgen dat ik alles echt ga doen.’

‘Wat je op de muur hebt geschreven?’

‘Ja. Er is meer, maar dat eerst. Jij hebt al zo vaak seks gehad, maar ik heb zelfs nog nooit gezoend!’

Ik zie dat mijn woorden indruk maken op Zoey.

‘Goed’, zegt ze dan.

Ze loopt naar mijn kast en rommelt erin. Dan haalt ze er een wikkellijurk uit, die papa vorige maand voor me heeft gekocht. Het kaartje hangt er nog aan.

‘Ik trek deze wel aan’, zegt Zoey. ‘Jij mag mijn jurk.’

Ze begint haar jurk open te knopen.

‘Neem je me mee uit?’

‘Tess, het is zaterdagavond!’

Het is vreemd om weer rechtop te staan. Zoey helpt me met de rode jurk. Hij ruikt naar haar.

‘Waarom moet ik jouw jurk aan?’

‘Dan voel je je iemand anders.’

Ik kijk in de spiegel en het is fantastisch.

Ik zie er echt heel anders uit: met grote ogen en gevaarlijk. Zelfs mijn haar ziet er goed uit. Niet alsof het moet groeien na een chemokuur. Maar alsof het expres zo kort geschoren is.

Ze pakt mijn mandje met make-up en komt naast me zitten op het bed.

Ze kleurt mijn lippen met lippenstift en maakt mijn ogen op. In de spiegel glitter ik. Een beetje zoals zij.

‘Waar wil je heen?’, vraagt ze.

Alles kan. Het café. Een disco. Een feest.

Ik wil naar een grote, donkere zaal, waar je je bijna niet kunt bewegen. Ik wil harde muziek.

‘Laten we gaan dansen’, zeg ik. ‘Laten we een paar jongens zoeken om mee te vrijen.’

‘Oké.’ Zoey pakt haar tas en neemt me mee naar beneden.

Papa komt uit de woonkamer en kijkt blij naar ons.

‘Je bent op!’, zegt hij. ‘Een wonder!’ En tegen Zoey:

‘Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?’

‘We gaan stappen’, zeg ik.

Papa kijkt bezorgd op zijn horloge.

‘Ik zorg wel voor haar’, stelt Zoey hem gerust.

‘Nee’, zegt mijn vader. ‘Ze heeft rust nodig.’

‘Als ze moet rusten, waarom heeft u me dan gebeld?’

‘Ik wou dat je met haar zou praten, niet dat je haar zou meenemen!’

‘Wees maar niet bang’, zegt Zoey met een lachje.

‘Ik ben met de auto van mijn moeder en ik breng haar weer terug. Om drie uur.’

‘Dat is te laat’, vindt papa. ‘Ze moet om twaalf uur thuis zijn.’

Zoey pakt mijn jas uit de gangkast en we gaan de deur uit.

‘Twaalf uur is ook goed’, zeg ik tegen haar.

Ze staat stil voor de deur en kijkt me aan.

‘Als je die lijst wilt afwerken, dan moet je je niet aan de regels houden’, legt ze uit.

‘Maar ik wil best om twaalf uur thuis zijn’, zeg ik.

‘Anders wordt hij ongerust.’

‘Wat maakt het uit?’, vindt Zoey. ‘Voor iemand als jij zijn er toch geen nare gevolgen.’

Daar moet ik over nadenken.

3

We komen makkelijk de disco in. Er zijn nooit genoeg meiden op zaterdagavond en Zoey heeft een fantastisch figuur. We staan achter in de rij, maar de portiers wenken ons naar voren.

‘Fijne avond, dames!’

We hoeven niet eens te betalen.

We nemen allebei een cola. Zoey schenkt er rum bij, die ze in een flesje in haar tas heeft.

Ik drink niet. Ik ben een keer ladderzat geworden na een bestraling. Ik had alle restjes sterke drank uit papa’s kast opgedronken. Als ik nu alcohol proef, denk ik aan bestraling.

‘Ik heb condooms bij me,’ zegt Zoey. ‘Ze zitten in mijn tas.’

Ze legt haar hand op de mijne.

‘Gaat het?’

‘Ja, hoor.’

Ik ben aan mijn lijst begonnen. Ik ga niet dood voordat ik de tien dingen heb gedaan die erop staan.

‘Kijk,’ zegt Zoey, ‘hoe vind je die? Lekker ding, hè?’

‘Ik wil geen blower,’ antwoord ik. ‘Ik wil ook niet iemand die zat is. Ik wil iemand die het zich herinnert, als hij met mij naar bed is geweest.’

‘Ik vind het rot om te zeggen, Tess, maar je hebt niet alle tijd van de wereld,’ zegt Zoey.

Ze trekt me de dansvloer op.

‘Dit is mijn vriendin’, roept ze boven de muziek uit tegen de blower. ‘Ze heet Tessa en ze wil wel een hijs van die joint van jou.’

Hij glimlacht en geeft de joint door.

Ik moet hoesten en word draaierig. Zoey inhaleert diep.

Met z’n drieën bewegen we op het geluid van de muziek. We zijn met elkaar verbonden.

Enkele uren of enkele minuten later zit ik op de wc. Als ik mijn jurkje omhoogtrek, zie ik de rode vlekken op mijn buik.

Zoey staat op me te wachten als ik het wc-hokje uitkom.

‘Hij heeft een vriend’, zegt ze. ‘Die is leuker en die mag jij hebben. Ze heten Scott en Jake en we gaan naar hun huis.’

Ik was mijn handen heel lang en kijk dan in de spiegel. Mijn ogen komen me niet bekend voor.

Zoey sleurt me de wc’s uit. ‘Daar zijn ze, die is voor jou.’

Hij staat als een cowboy, met zijn duimen achter zijn riem.

Ik doe een stap achteruit. ‘Ik kan het niet.’

‘Je kunt het best! Leef heftig, sterf jong en wees een mooi lijk!’

‘Nee, Zoey! Ik wil niet met een paar vreemde jongens naar huis. Er kan van alles gebeuren.’
‘Mooi. Ik hoop het, anders gebeurt er helemaal niks.’
Ik ben plotseling heel bang.
Zoey ziet het. ‘Kom op’, zegt ze. ‘Je kunt het eerste ding van die stomme lijst van je doen. Ik weet dat je het wilt. Zeg ja, Tess.’
‘Ja.’

Ze pakt mijn hand en trekt me mee.
‘Nu eerst je vader sms’en om te zeggen dat je bij mij blijft slapen.’